

ಪುಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿ ದೊಡ್ಡ ಜಗತ್ತು

ಮಗುವಿನ ಕಣ್ಣಿ ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ, ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಗಮನಾರ್ಹ ಕಿರುಚಿತ್ರವಿದು.

■ ಗೌರಿ

‘ ಎಲ್ಲರೂ ಅವತ್ತು ನಡೆದಿದ್ದು ನನ್ನ ಕನಸು ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅವತ್ತು ಅಜ್ಜ ನನ್ ಜೊತೆಗಿದ್ದ. ಅವನೇ ನನ್ನ ಕರೆದಿದ್ದು. ನನಗೆ ನಂಬಿ ಇದೆ; ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆ ಕೂತಿದ್ದೆ.’ ‘ದುರ್ಗಾ’ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಶುರುವಾಗುವುದು ಈ ಮಾತಿನಿಂದ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಐದಾರು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ. ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದೇ ಹೋಗುವ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಜಗತ್ತಿನ ಅನುಭವ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಬೀತುಕೊಳ್ಳಿಸುವುದು ಎಂಬ ದುಗುಡದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಮಾತನಾಡತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ನೆನಪಿನ ‘ಅಂದು’ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುವ, ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಲೀ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕಾಗಲೀ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಯೋಗವೂ ಇದೆ. ಮಗು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಭಾವುಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆ ಭಾವುಕತೆಯೇ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವುಕತೆಯನ್ನೇ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಸಹಜಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾದರಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ‘ದುರ್ಗಾ’ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾ ಎಂಬ ಪುಟಾಣಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದಾದರೂ, ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನಾಥವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಎಳೆದು ಅಸಂಬದ್ಧವೆನಿಸುವ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೆಸರು: ದುರ್ಗಾ
ನಿರ್ದೇಶನ: ಅಭಿಷೇಕ್ ರಾಯ್ ಸನ್ಯಾಲ್
ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ: ಯಶ್ ಮಾಯೇಕರ್
ಸಂಕಲನ: ಶ್ರೀಜಿತ್ ಎಂ. ನಾಯರ್
ತಾರಾಗಣ: ಶಾರ್ವರಿ ಮನೋಜ್
ಕಾಷೀದ್, ರಘುವೀರ್
ಯಾದವ್, ಮುಕ್ತಿ
ರವಿಧಾಸ್, ಕೃತಿಕಾ ಪಾಂಡೆ

ಅದೊಂದು ಗುಡಿಸಲಿನಂಥ ಮನೆ. ಪುಟಾಣಿ ದುರ್ಗಾ, ಅವಳ ಅಜ್ಜ, ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜ - ಇಷ್ಟು ಜನ ಆ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು. ಅಜ್ಜ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದವನು, ಅಲ್ಲಿನ ಸಾವ್ಯಾರರ ಹತ್ತಿರ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ಎರಡು ದಿನಗಳಾದರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಜ ಅತೀವ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕೂಡಲೂ ಆಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅಜ್ಜ ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೂತು ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಗಾಳ ಅಜ್ಜ, ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ‘ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಗೆಳೆಯನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳಮ್ಮಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದುರ್ಗಾ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಅಜ್ಜ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅಜ್ಜ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವರ ಜಗತ್ತು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವೋ ಕನಸೋ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ

ಕೊಡಲು ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಪುಟಾಣಿಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೂ ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಬಹುಗಾಢವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಗನ ಬಳಿ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ಇರಲಾರದ ಅಜ್ಜ, ಮೊಮ್ಮಗಳ ಬಳಿ ಅದನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿರೂಪಣೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ಮನಸನ್ನು ಕಲಕುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜ, ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಜನ ಶವಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತ ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತ ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕುವಲ್ಲಿ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣದ ಪಾಲೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಹಸಿರ ಸಾಲಿನ ನಡುವೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪುಟಾಣಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೂ, ನಡುರಾತ್ರಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದುಗುಡವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೂತ ಅಜ್ಜನ ಮುಖವನ್ನೂ ಅಷ್ಟೇ ಶಕ್ತವಾಗಿ ಅವರು ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷದ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಭಾವುಕತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರಾಚೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಲಯವನ್ನು ಹಾದುಬರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ bit.ly/33WRFpk ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್ ಕೋಡ್ ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.